

Biblioteca Regională
Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 63

Seria II-a

Nr 683

Miercuri
25 ianuarie 1961
8 pagini
15 bani

Orașul Baia Mare. Se verifică listele nominale ale alegătorilor din circumscripțiile de votare nr. 33 la nr. 40.

PĂRTAȘI LA TREBURILE STATULUI

La 5 martie vor avea loc alegeri pentru Marea Adunare Națională și pentru sfaturile populare. În ziua aceea va fi sărbătoare pe întreg cuprinsul patriei noastre, din Capitala aflată în plină reconstrucție și înălțare, pînă în cel mai îndepărtat cătun. La fel vor bate inimile și vor răsuna cîntecele oamenilor de la orașe, din fabrici, din uzine, din laboratoare și de pe șantiere, cu ale celor din gospodăriile colective și de stat, pentru că pe toți ne leagă aceleași năzuințe și aceleași răspunderi. Tuturor ne este clar și scump înțelesul nou și deosebit pe care îl au alegerile în regimul nostru de democrație populară. În patria noastră dragă, omul simplu, omul cinstit, omul care muncește cu brațul sau cu mintea, la mașină, în școală sau pe ogor, se vede părtăș la conducerea treburilor statului, își poate spune răspicat cuvîntul, părerea despre cutare sau cutare lucru obștesc. La 5 martie poporul muncitor va alege pe cei mai buni dintre fiii săi și le va cere să ducă cuvîntul său sub cupola Marii Adunări Naționale ori la dezbaterile sfaturilor populare. Candidații Frontului Democrației Populare sînt oameni bine cunoscuți, activiști de partid și de stat, fruntași în producție, oameni de știință, de artă și de cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești. În regimul nostru, prin felul cu desăvîșire democratic în care se fac alegerile de deputați, există toate garanțiile că într-adevăr cei mai buni dintre cei mai buni vor lua parte la conducerea țării. Că este așa, stau mărturie mărețele înfăptuiri de pînă acum ale poporului nostru. Priviți orașele noastre și comparați-le înfățișarea cu cea veche, numărați fabricile și uzinele noi, măsurați creșterea nivelului de trai. Ascultați vuietul tractoarelor, al combinelor ce rolesc pe cimpii. Căutați să vă amintiți de cînd n-ați mai văzut oameni desculți, în zdrențe sau flămînzi. Priviți cîrdirile de copii care se joacă în curțile școlilor noi și bucurați-vă pentru viața lor fără lipsuri, pentru viitorul lor minunat.

Pentru cine a cunoscut stările din România regiilor și moșierilor, toate acestea sînt minuni într-adevăr, dar făptuite nu de o putere ascunsă, ci de brațul nostru, al întregului popor muncitor, sub conducerea înțeleaptă și încercată a Partidului Muncitoresc Român. În anii puterii populare omul muncitor și-a înălțat fruntea, a ajuns stăpîn pe soarta sa, este prețuit și înconjurat de atenția și grija statului.

Mulți, foarte mulți tineri vor vota pentru prima dată la 5 martie anul acesta. Ei vor trăi această sărbătoare cu toată curățenia inimii lor. N-are vrea să le tulbur bucuria, vorbindu-le despre trecutul întunecat, despre ceea ce erau alegerile în România veche a prinților, a boierilor, a negustorilor și a lichelelor electorale. Dar cred că e bine ca oamenii mai vîrstnici să povestească ei feciorilor și nepoților tot ce știu despre acele vremuri. În aceste seri liniștite de iarnă să-și aducă aminte cum erau mințați la alegeri, cum erau mințiți și înșelați de „candidații” partidelor burgheze, cum erau bătuiți de jandarmi, țîriți prin tribunale și pușcării, cum li se vindeau lucrurile din casă, cum mureau copiii de pelagră și oțică, cum înghețau în școli dă-răpăncate, cum nășteau nevestele pe brazdă, cum înotau prin beznă și noroaie. În amintirea poporului, în nenumărate documente ale vremii și în literatură stă însemnată această tragedie a trecutului.

Lespedea grea a istoriei s-a așezat pentru totdeauna peste trecutul întunecat. Noi, cei de azi, privim cu încredere spre viitor, și pășim mereu înainte pe drumul luminos al socialismului cu hotărîrea fermă de a da viață sarcinilor mărețe trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Votul nostru de la 5 martie va însemna încă un pas pe acest drum, va însemna angajamentul nostru de a pune toată puterea și toată priceperea noastră în slujba înfloririi continue a patriei, a bunăstării și fericirii poporului muncitor.

NICOLAE JIANU

La CASA alegătorului

S-au organizat din nou, în întreaga țară, atît de îndrăgitele case ale alegătorului. Aici vin agitatori care pleacă pe teren, tinerii care vor vota pentru prima oară, bătrînii care vor să știe ce se mai petrece în țară și în lume. Vin femeile cu furca în briu sau cu lucrul de mină, și în timp ce degetele aleargă spornice, mintea înregistrează lucruri vrednice de știut despre cîte s-au făcut în țara noastră în anii regimului de democrație populară și cîte se vor mai face în anii sesenalului.

S-au adunat de curînd peste 100 de colectivități în casa alegătorului din comuna Ada Marinescu, regiunea Dobrogea. Unul dintre agitatori le-a vorbit despre alegerile de ieri. Cuvintele lui trezeau amintiri dureroase la oamenii mai în vîrstă. Amintiri de pe vremea cînd erau la cheremul moșierilor, cînd nu aveau nici un cuvînt de spus în conducerea țării. Se uitau cu drag la cei mai tineri, fii și nepoți. Oare înțeleg ei în întregime ce cinste nemăsurată este de a fi alegător în zilele noastre? Răspunzînd parcă acestui gînd, agitatorul L. Vasile arăta celor prezenți că în zilele noastre alegerile sînt o mare demonstrație de forță a poporului

muncitor condus de partid, stăpîn al țării sale, gospodar al ei.

Ca să-și ascundă emoția, tînărul colectivist Constantin Bărbieru pășea mai apăsător și vorbea cu un ton mai ridicat decît de obicei. Dintre cei șase tineri care au trecut pragul casei alegătorului din comuna Plopu, regiunea Galați, era singurul care vota pentru prima oară. Vroia să fie lămurit cum și în ce fel va vota. Agitatoarea Constantina Vlad l-a lămurit cu drag. Tinerilor le-a arătat că în trecut numai o mică categorie dintre ei aveau drept de vot și că în țările capitaliste există și acum fel de fel de restricții, care în mod practic înlătură de la vot milioane de tineri. Cei prezenți au citit apoi articolul din „Scînteia” intitulat: „Din rîndurile maselor largi”. Apoi veni vorba și de candidații din comuna lor, de colectivista Maria D. Ion, de profesoara Cristina Gherase, de președintele gospodăriei lor, Gheorghe Orășanu. Au vorbit după aceea de toate cîte s-au înfăptuit în comună din îndemnul și cu ajutorul unor vrednici deputați.

Sînt lucruri pe care deși oamenii le știu, totuși le este

nespus de drag să mai audă încă o dată și încă o dată vorbindu-se de ele. Școala de 7 ani din comuna Cris-

tești, regiunea Suceava, dispensarul medical uman și cel veterinar din comuna Lăpuș de prin părțile maramureșene, căminele culturale nenumărate, nou construite în regiunea Cluj, lămpile lui Ilici ce strălucesc acum în mii de case, toate acestea sînt realizări care s-au făcut cu participarea a sute și mii de oameni, aceiași care se adună acum în casele alegătorului, ca să audă vorbindu-se încă o dată despre ele, sau să vorbească ei înșiși despre propria experiență în dobîndirea lor. Vorbind despre realizările din comuna lor, din Lăpuș, regiunea Maramureș, cei mai mulți dintre alegători au prins să discute gospodărește, despre treburile care îi așteaptă în viitor și cum le vor rezolva împreună cu deputații pe care îi vor propune.

Cîte lucruri interesante se pot organiza într-o casă a alegătorului! În raionul Lăpuș, de pildă, în 17 case s-au prezentat seri literare pe tema „Scriitorii noștri despre realizările obținute în ultimii ani”. Într-o singură zi, în regiunea Cluj, la aproape două sute de case ale alegătorului s-au prezentat programe artistice interesante, variate.

Deși de puțină vreme și-au început activitatea, multe conducători ale caselor de alegători au strîns de pe acum o valoroasă experiență. În orașul Deva, consiliul F.D.P. a organizat un schimb de experiență între conducătorii unor case. Agitatorii din unele întreprinderi și instituții din oraș au vizitat casa alegătorului din comuna Sintuholm, dînd un ajutor agitatorilor de aici.

Bogată și interesantă este activitatea care se duce în aceste zile la casele alegătorului, fiindcă bogată și interesantă este însăși viața pe care o oglindesc, viața celor ce vin aici: alegătorii, oamenii muncii de la orașe și sate.

Ne alegem deputați

Frunzăliță de secară
Gîndule pasăre rară,
Zboară peste tot și spune
Că trăim azi vremuri bune,
C-am făcut țara imbită
O grădină înflorită.
Am noit sate și orașe
Le-am făcut flori dragălașe.
Nei muncim, noi hotărîm
Pe-al bolșugului țării
Și ne alegem deputați
Numai dintr-ai noștri frați!

Pe destoinici străngar
De tractoare fărur,
Pe colectivizatul care
Virtuile cu rod hambare,
Pe savant, pe scriitor
Trup și suflet din popor.
Li votăm cu bucurie
Țara mai miadră să fie!

Cules din com. Șercaia,
reg. Brașov
de I. BRĂGHES

În afara cercului agrozootehnic, la colțul roșu al g.a.c. „Gheorghe Dimitrov” din Ceacu, raionul Călărași, funcționează și un cerc de cultură generală. Iată pe membrii cercului audiind o lecție din ciclul „Geografia patriei”.

ȘTIINȚA SPULBERĂ superstițiile

— I-auzi, soro, cică prin mijlocul lui februarie, dintr-odată se va întuneca Soarele. Vircolacii, maică, vircolacii...

Așa sporovăiau toată ziua, cîteva babe din comuna Tăturu, raionul Făurei. Basmele cu vircolacii care, cică au prins gust să mănînce acum și din Soare au fost scoase din nou la iveală și spuse la colțuri, doar, doar s-ar găsi vreunul înerezător în toate fleacurile. Dar cei mai mulți dintre colectivisții din comună au vrut să știe ce spune știința cu privire la eclipsa de Soare anunțată pentru 15 februarie 1961.

Vestea că se va ține o lecție cu această temă la căminul cultural, au dus-o membrii cercului de popularizare a științei. Ei aflaseră deja multe lucruri despre Soare și despre Pămînt. Cînd azeau pe cîte unul zicînd că Soarele va fi mîncat de vircolaci, știau să dea replica pe loc.

— Apoi vezi, bade Ioane, sau bade Vasile, dumneata îi fi crezînd că Soarele e cît o roată de cașcaval. Așa îl vezi dumneata de mare, dar oamenii de știință au calculat că el are în diametru 1.391.000 km. Apoi, cît de mare trebuie să fie vircolacul, dacă ar exista, ca să poată înghiți ditamai Soarele? Și unde pui, că pe loc s-ar preface în scrum, că Soarele are o căldură de mii de grade.

— Ni, mă! Da' de unde le știți atît de bine?

— Din lecțiile pe care le ascultăm la cămin. Uite, de exemplu, sîmbătă seară avem lecție deschisă pentru toată lumea. Veniți și dumneavoastră.

Sîmbătă, în seara de 14 ianuarie s-au adunat la căminul cultural aproape 120 de oameni. Au stat și au ascultat lecția despre eclipsele de Soare și de Lună și s-au dumirit asupra multor lucruri de care pînă atunci nu aveau habar. Numai că la rîndul lor n-au putut explica totul așa de bine cum le-a explicat profesorul Ion Pitulici.

— Duceți-vă și voi la lecție, și o să vă lămuriiți, spuneau ei curioșilor.

Așa se face că peste cîteva zile lectorul Ion Pitulici a trebuit să repete lecția. Numai că de data aceasta au venit nu 120 de oameni ci vreo 400.

Ca toți să înțeleagă lucrurile așa cum trebuie, dintru întîi a arătat cum stau lucrurile cu Soarele, cu Pămîntul și cu celelalte planete, cum Luna fiind un satelit al Pămîntului se învîrtește în jurul acestuia, iar amîndouă împreună fac într-un an un ocol al Soarelui. De aici veni vorba despre ceea ce înseamnă un satelit și deosebirea care există între un satelit natural și unul artificial. Membrii cercului de cultură generală, care se simțeau ca un fel de gazde, mai înghionteau cîte un vecin de bancă.

— I-auzi! E așa cum am zis și eu...

— St! Da' ce face profesorul nostru acolo?

Profesorul a scos la iveală un glob al Pămîntului, cum se găsește la toate școlile. Numai că globul tovarășului Pitulici avea jur împrejur sîrmă, cu un inel mai larg, însă de forma unui ou. Într-o parte a sîrmei era prinsă o bilă.

— Tovarăși, zicea profesorul, aceasta este globul nostru, al Pămîntului, sîrma aceasta închipuie drumul pe care îl face în jurul său Luna — bila de aici. Acum să vedem ce se întîmplă cînd în mișcarea lor Soarele, Pămîntul și Luna ajung să se așeze în linie dreaptă. Un bec mic, așezat la îndemînă, se aprinse.

— Iaca, să zicem că becul acesta e Soarele. Luna se găsește între Pămînt și Soare. Vedeți că Luna a-

La un cerc de cultură generală

runcă o umbră asupra Pămîntului. Dacă cineva se găsește în această parte a Pămîntului (profesorul arăta cu degetul în partea umbrată) ce vede el?

— Nimic, că s-a făcut întuneric... Ion Pitulici luă creta în mînă și ca toți să înțeleagă cît mai bine ce se petrece în timpul unei eclipse, făcu o schemă pe hartă.

Cînd își termină expunerea, la început s-a lăsat o tăcere. Apoi se sculă un om, și după el un altu, și altul și tot așa, vreo 25 de oameni au tot pus întrebări. Zicea unul: „Ne-ați spus că animalele vor fi neliniștite. Dar pentru care motiv? Asta nu ne-ați spus”. Aici, profesorul a fost nevoit să vorbească despre lucruri noi, pentru cei din sală.

Despre reflexele condiționate și necondiționate ale animalelor.

Un om mai în vîrstă a întrebât de ce în timpul eclipsei, Soarele este din ce în ce mai mic, pînă cînd se întunecă de tot și ce sînt limbile de foc care se vor vedea. Deși omul n-a zis nimic despre vircolaci și semne rele, profesorul a înțeles îndată că în capul lui se mai aflau încă unele îndoieli. Atunci trecu să explice amănunțit cum este Soarele, din ce se compune el, despre atmosfera incandescentă din jurul Soarelui. Vorbi despre faptul că întunecarea treptată a Soarelui — este o dovadă că Luna se mișcă în jurul Pămîntului și împreună Pămîntul și Luna se mișcă în jurul Soarelui.

Tirziu de tot, spre amiază, a luat sfîrșit cea de-a doua lecție deschisă a cercului de popularizare a științei. Participanții au plecat cu convingerea că numai știința este în stare să explice fenomenele din natură.

Consiliul de conducere al căminului cultural din comuna Tăturu, care a chemat toate căminele din regiune la întrecere pentru cea mai bogată activitate culturală în timpul iernii, a făcut un lucru bun organizînd lecțiile deschise ale cercului de popularizare a științei. Asemenea lecții trezesc interes și cultivă dragostea pentru știință.

Pot lua exemplu și celelalte consilii ale căminelor culturale din raionul Făurei care, în marea lor majoritate au tărăgănat deschiderea cercurilor de cultură generală, țînînd pînă acum doar una sau două lecții.

E. ABRAHAM

DUMINICĂ LA CĂMINUL CULTURAL

Duminică 15 ianuarie... Pe ulițele comunei Apa, raionul Satu Mare, peste care s-a așternut prima zăpadă a acestei ierni, o mare animație... Tineri grăbiți, cu fețe îmbujorate, bătrîni cu pași măsurati, femei cu caracteristicile lor broboade negre se îndreaptă de dimineață spre căminul cultural.

— Azi, la noi, se deschide „Luna cărții” — mă informează un tractorist înalt și blond, cu căciula dată puțin pe o parte.

— Așteptăm și ștafeta culturală de la Someșeni — intervine o fată.

În sala de festivități, căldură plăcută și curățenie exemplară. O atmosferă primitoare cum se cuvine unui lăcas de cultură.

Oamenii se așează în bănci sau se opresc la standul de cărți amenajat cu gust și pricepere.

Florica Munteanu, bibliotecara voluntară a căminului cultural, are treaba, nu glumă. Popularizează și recomandă cărți, explică conținutul lor. Are și cumpărători, nimic de zis. În cîteva minute a și vîndut 23 exemplare din „Declarația consfățirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din noiembrie 1960”, numeroase alte cărți de literatură și agrotehnică precum și 25 exemplare din broșura: „Eclipsa de soare” de I. Dima.

— Ieri — ne spune într-un scurt răgaz — am vîndut 37 broșuri despre cultura

porumbului, grîului, și florii soarelui, plante ce se cultivă mult pe la noi.

Moș Vasile Moldovan are peste 70 de ani. E mic de statură și foarte vioi. Stă de mult timp în fața standului și privește îndelungat o singură carte „Apariția religiei și credinței în dumnezeu” de I. Prokofiev. Pe urmă o ia în mînă, privește pe îndelete coperta, o răsfoiește, se oprește la cîte o pagină și o ia de la început. Apoi, plătește și pleacă.

— Să știi și eu adevărul curat... Măcar că-s bătrîn... — spune oamenilor din jur, îndreptîndu-se către o bancă din apropierea scenei.

Horvat Gheorghe, un tînăr cu privirea ageră, alege un volum de George Costăc, Maria Cioba un volum de povestiri.

E ora 12 cînd directorul căminului cultural anunță sosirea ștafetei culturale din satul Someșeni și deschide șezătoarea. Conferința despre importanța „Lunii cărții la sate” o expune clar și frumos tovarăsa învățătoare Florica Munteanu. E liniște, oamenii ascultă expunerea cu mult interes. În sală sînt peste 300 de spectatori. Lipsesc aproape cu desăvîrșire copiii. Ei sînt în grija unei învățătoare și asistă la o „Duminică de basme” într-o sală a școlii.

Corul căminului cultural din satul Someșeni și-a făcut apariția pe scenă. Începe spectacolul. Desi un cor mic, interpretează frumos cîntecele: „Sub al

„CUPA SATELOR”

În ultimii ani jocul de șah prin corespondență a luat o dezvoltare tot mai mare în țara noastră, antrenînd în concursuri numeroși jucători de șah din cele mai îndepărtate comune și sate.

Pentru a da posibilitatea organizării unor concursuri colective și răspîndirii pe o scară și mai largă a jocului de șah în rîndul oamenilor muncii de la sate, subcomisia de șah prin corespondență din cadrul Federației Romine de Șah a luat inițiativa instituirii unui concurs republican pe echipe intitulat „Cupa Satelor”, la care vor putea participa pe bază de înscriere echipe satești compuse din cîte 3 jucători.

Fiecare comună sau sat poate participa cu un număr nelimitat de echipe. În acest fel se pot constitui echipe cu jucători (jucătoare) dintre colectivisții, lucrători în G.A.S. și S.M.T. membri ai cooperației meșteșugărești, școlari, profesori, medici etc.

Concursul se va disputa în două etape: semifinală — perioada în care echipele participante vor fi împărțite în grupe de cîte 5, urmînd să se califice în finală echipa cîștigătoare a grupei; finală — care se va disputa între echipele cîștigătoare ale grupelor din semifinale.

Echipele cîștigătoare va primi cupa pusă în joc, iar următoarele patru vor primi premii și diplome.

Acest concurs, care va deveni tradițional, se va disputa periodic din doi în doi ani.

Înscrierile se primesc pînă la 31 ianuarie 1961, pe adresa următoare: Federația Romină de Șah, strada Vasile Costă nr. 16, București. Participanții vor menționa pe plîc „Pentru Cupa Satelor”.

Ediția 1961 a concursului va începe la 1 martie 1961.

Schiță de pastel

Încăcate, zeci de core,
De la colectivă cură,
Și de uliți, în amurg,
Parc-ar curge-un riu de soare.

Peste grîul auriu
Ceru-și lasă-albastru pleoapă;
Și-i în oameni aur viu,
Cît în saci nu-î chip să-ncapă.

LILIANA POPA

păcii standard”, „Republică, măreață vatră” și o suită de cîntece populare de prin partea locului. În cadrul programului artistic, care a mai cuprins recitări, dansurile „Mureșanca”, „Mușamau”, cîntece de muzică etc., cei peste 300 de spectatori au ascultat cu multă atenție dărea de seamă asupra activității culturale din satul Someșeni ținută de tovarăsa Elena Ciadeu, directoarea școlii și a căminului cultural din acest sat. Tovarăsa Ciadeu a vorbit cu însuflețire despre felul cum activitatea căminului cultural din Someșeni a sprijinit transformarea socialistă a agriculturii și cum are de gînd să sprijine întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective de curînd înființată.

Șezătoarea dată de căminul cultural din Someșeni, expunerile făcute și programul artistic prezentat la un nivel artistic corespunzător, au plăcut mult spectatorilor.

Abia se terminase programul artistic și în fața căminului se aflau alte grupuri de oameni veniți pentru spectacolul cinematografic ce urma să aibă loc după masă. În comuna Apa, oamenii vin cu drag la manifestările căminului. Nu numai în zilele de duminică ci și în cursul săptămîinii se desfășoară aici o activitate culturală susținută. Numai în cursul unei singure luni la conferințe, expuneri, seri literare, programe artistice, recenzii de cărți, cercuri de citit, dimineți de basme etc. au participat peste 2.000 de spectatori. În comună există cca. 2.500 sufletele.

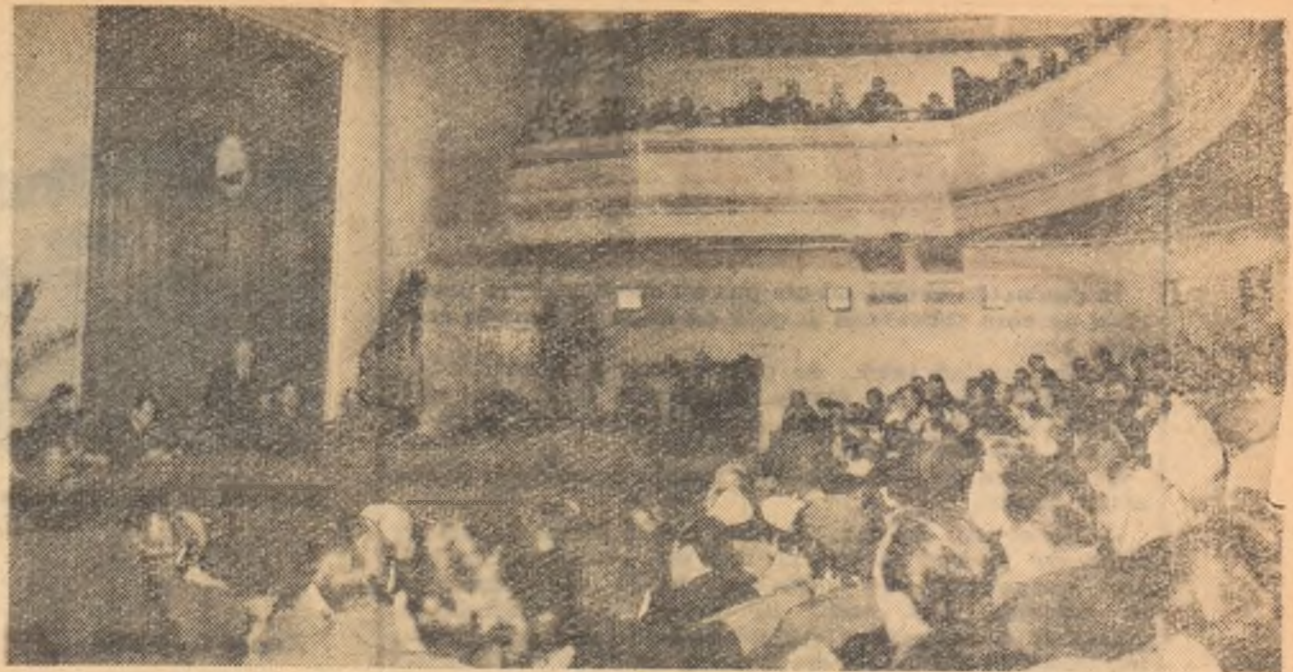
I. R.

De zece ani, Rusca Dumitrescu e în fruntea treburilor obștești din Ostrov. De tot atât timp a răspuns pe deplin încrederii cu care au investit-o oamenii. Dacă o întâlnești departe de comuna care îi este atât de dragă și-o așculți povestind, imaginea Ostrovului îți apare în tot ce are el mai frumos: gospodăria colectivă puternică, belșug în case, ulițe îngrijite și ogrăzi la fel, pomi tineri pe dealuri și vii care abia au început să poarte la sîn rodul. E domoală în gesturi și vorbă, dar ascunde sub asta o energie ciocolitoare.

Cunoașteți-o și-o să vă gândiți la Dunărea puternică și liniștită, care sărută poalele Ostrovului. În tot ce-i aici, începînd cu gospodăria și terminînd cu ginguritul copilului de la creșă, ați o părticică din sufletul președintei. Cei din Ostrov o cunosc bine. Azi au străbătut însă cu gîndul din nou drumul drept și ferm parcurs în viața de Rusca. Aceeași, propusă în clipa de față candidată, a primit cu mai bine de 12 ani în urmă însărcinarea să preia conducerea morii și preseii de ulei din Lipnița. A dibuit într-o singură noapte, ajutată de muncitorii de la moară, locul în care fostul stăpîn ascunsese piesele de schimb. A doua zi, moara și presa de ulei funcționau din plin. Acesta a fost începutul de drum. Doi ani mai tîrziu, munca de președintă de sfat a avut în Rusca Dumitrescu o femeie pricepută și dirză. În întreaga ei activitate nu face un pas lăzră să se stătuiească cu comuniștii din sat printre care se numără cu cinste. Conduce bine treburile obștești, bine, fiindcă iubește tot ce e în jur și se ridică sub ochii ei, fiindcă se bizuie pe priceperea și puterea sutelor de cetățeni. În 1953, s-a întimplat în viața comunei evenimentul cu care să-și scrie o nouă istorie: înființarea gospodăriei agricole colective. Erau numai 50 de familii la început, dar în cinci ani numărul lor ajunge la 800. Azi, Ostrovul e în întregime colectivizat. Uniți, sutele de colectivisți de aici acționează ca o singură și uriașă forță. Aceasta e condiția tuturor transformărilor din comună, a progresului rapid al vieții din Ostrov.

La adunarea pentru propunerea candidaturii Ruscăi Dumitrescu, amintindu-se de gospodăria colectivă s-a pomenit și de contribuția Ruscăi ca președintă de sfat, comunistă și membră a gospodăriei la înflorirea acesteia. Azi fondul de bază al gospodăriei trece de 4 milioane lei și pentru prima dată în întreaga existență a comunei pămînturile de aici, știute ca sărace, produc belșug de grîne. Cei care au luat cuvîntul au vorbit pe rînd de viața nouă a Ostrovului. Au amintit de brigăzile patriotice care la îndemnul deputaților au participat la construcția căminului, la săpatul șanțurilor, au plantat nuci pe marginea șoselei, au curățat izlazurile. Au amintit de cinematograful, de grădina de vară, de viitorul parc comunal. Și de fiecare dată a fost rostit numele unei femei, nelipsită cu indemnul și pilda ei însușitoare.

Este Rusca Dumitrescu, propusă de cetățenii din Ostrov candidată a F.D.P. pentru circumscripția raională nr. 1 Adam-Clisi și pentru sfatul popular al comunei Ostrov.

Binecunoscutul artist al poporului, Costache Antoniu, se bucură de aprecierea oamenilor muncii atât pentru meritele sale pe tărîmul artei, cît și pentru neobosită sa activitate pe tărîm obștesc. Tocmai pentru aceste merite, la adunarea populară care a avut loc la I.C.Z., oamenii muncii din circumscripția electorală Nr. 317 din Capitală au susținut cu căldură propunerea de a fi candidat F.D.P. în alegerile de deputați în sfatul popular al Capitalei.

În sala de recepții a căminului cultural din Cristur nu se simte de fel aerul înghețat al serii de iarnă. Ba chiar, judecînd după ținuta colectivisților Gheorghe Lăscău sau Ludovic Peter, care stau numai în cămașă, soba din colț dă destulă căldură. Tovarășa Iuliana Kiss, dirijoarea, dă ultimele indicații înainte ca cei 40 de coriști să atace noua partitură. Se apropie alegerile, „Cîntecul de vot” pe care coriștii îl învață acum va completa noul program cu care brigada artistică de agitație, echipa de teatru și celelalte formații ale căminului cultural se pregătesc să facă primele deplasări în cadrul campaniei electorale.

**E un cămin ca un palat
Noi cu toți l-am înălțat,
Că partidul ne-a nvățat
Să trăim mai luminat.**

Într-adevăr, de pe scena unui cămin nou și frumos ca un palat rostesc colectivisții Nelu Cîmpoiășu și Florica Manole versurile noului program al brigăzii artistice de agitație. Nici nu se putea o ocazie mai fericită pentru „premieră”. Cu numai cîteva minute mai înainte cei prezenți în sală propuseră cu entuziasm drept candidat al F.D.P. în alegerile pentru Marea Adunare Națională pe tovarășul Gheorghe Codru, primul secretar al comitetului raional de partid Făurei.

În programul brigăzii, care pune față în față viața de odinioară cu cea de azi, la capitolul „prezent”, figurează la loc de cinste și cea mai recentă realizare a celor din Șuțești — căminul cultural.

Programe noi sînt gata nu numai la căminul cultural din Șuțești, ci în toată regiunea Galați. Echipele artistice din regiune au și prezentat,

Programe NOI

numai în două din zilele acestei săptămîni, 204 programe în fața a peste 50.000 de spectatori.

Bucăți noi au pregătît creatorii din Deva care fac parte din cercul literar „Ion Slavici”. La bibliotecile din comunele regiunii Iași se organizează seri literare intitulate „Alegerile din trecut și astăzi oglindite în literatura noastră”.

Audiții colective, spectacole, cicluri de conferințe, lecturi, seri tematice, convorbiri sînt numai o parte din lista interesantelor și atrăgătoarelor manifestări ale căminelor cul-

turale. Conținutul lor se îmbogățește mereu. Pentru fiecare an, fiecare lună și chiar fiecare zi a vieții noastre noi adaugă și noi realizări la bilanțul mărețelor victorii, al căror tablou este înfățișat astăzi și pe scenele căminelor culturale.

Conferințele, spectacolele, cartea, joacă un rol important în campania electorală. Cîtă deosebire față de farsa electorală de odinioară, ai cărei exponenți erau demagogia, jandarmul, bita!

Casa alegătorului, căminul cultural sînt locurile unde astăzi tinerii noștri, învață s conjuge verbul „a vota”.

Conferințele, spectacolele, cartea, joacă un rol important în campania electorală. Cîtă deosebire față de farsa electorală de odinioară, ai cărei exponenți erau demagogia, jandarmul, bita!

Casa alegătorului, căminul cultural sînt locurile unde astăzi tinerii noștri, învață s conjuge verbul „a vota”.

Conferințele, spectacolele, cartea, joacă un rol important în campania electorală. Cîtă deosebire față de farsa electorală de odinioară, ai cărei exponenți erau demagogia, jandarmul, bita!

Casa alegătorului, căminul cultural sînt locurile unde astăzi tinerii noștri, învață s conjuge verbul „a vota”.

VLADIMIR PANĂ

Agendă electorală

● În toate regiunile țării continuă propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare. Pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională au mai fost propuși printre alții: Acađemicianul Mihail Ralea în circumscripția electorală nr. 11 Huși; Luca Olaru, colectivist din comuna Criciova, regiunea Banat, în circumscripția electorală nr. 19 — Făget; Ileana Bila, țesătoare la Fabrica textilă „Vasile Roaită” din Oradea, în cir-

cumscripția electorală nr. 3 — Oradea-Sud; Kajan Istvan, președintele g.a.c. din comuna Hătuica, regiunea Brașov, în circumscripția electorală nr. 7 — Tg. Secuicsc; Radu Beligan, artist emerit, în circumscripția electorală nr. 1 — Vaslui; Petru Mihalache, președintele g.a.c. „Flamura Roșie” din comuna Tirzîi, regiunea Iași, în circumscripția electorală nr. 10 — Vutcani.

● În vederea alegerilor de la 5 martie comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunea Bacău, au înscris pî-

nă acum în listele de alegători peste 250.000 de cetățeni. În unele localități această operație a fost terminată. Astfel, pînă la 29 ianuarie toți cetățenii cu drept de vot din Bacău și comunele ce aparțin orașului, au fost înscrisi în listele de alegători.

● În adunările cetățenești care au avut loc pînă acum în întreaga regiune Mureș-Autonomă Maghiară, au fost propuși 1.467 de candidați în sfaturile populare regionale, orașenești, raionale și comunale.

Tovarășa Gherghina Cojocaru, președintă a G.A.C. „1 Mai” din comuna Cuza Vodă, regiunea București, candidată a F.D.P. pentru Marea Adunare Națională, stînd de vorbă cu un grup de colectivisți

„Jule tineretului” organizate la căminul cultural din Căzănești, regiunea București, sînt frecventate de tot mai mulți tineri colectivisți. În fotografie: profesorul Marcu Mănoiu prezintă informarea politică.

INVĂȚĂMÎNTE PĂSTRĂTE

Și în raionul nostru atenția acțiunii culturale este îndreptată spre sprijinirea muncii de colectivizare a agriculturii. De aceea, am găsit ca nevenite articolele tovarășilor Vlăsceanu și I. Florescu, publicate numerele anterioare ale „Albinei”, zăbătind probleme care stau în ntrul preocupărilor noastre. Multe din acțiunile casei raionale. cultură Segarcea au avut ca op să aducă o contribuție la căuzirea țăranilor muncitori pe drul făuririi unei vieți noi, pe drul gospodăriei colective. Astfel, s-au trimis căminelor culrale din comunele necolectivizate ai multe scrisori metodice și difeze recomandări de repertoriu penorientarea activității lor. Colecțul raional de conferințari a elarat și difuzat o serie de conferințevivind problemele colectivizării, utiind exemple din gospodăriile cotive fruntașe ale raionului. Deoarece în comuna de centru, Seurcea, există două gospodării coleceve, noi am recrutat de aici eleentele pentru echipele casei de dltură. Am luat sub îndrumare dicită brigăzile artistice de agitație e gospodăriilor agricole colective 6 Februarie 1933” și „Unirea”. um în comună colectivizarea este proape în întregime înfăptuită — n cele 1840 de familii aproape 00 fiind collectiviste — am căutat e de o parte să contribuim la munca de convingere a țăranimii, iar pe e alta să ridicăm nivelul activității

culturale în restul raionului, folosind tocmai exemplul acestor două gospodării. Consiliul de conducere al casei de cultură a organizat o serie de deplasări cu formațiile noastre.

Colectiviștii de la „Unirea” au mers, printre altele, în comunele Cerăt, Birca, Giurgița. O acțiune reușită a fost cea desfășurată în satul Malaica din comuna Cerăt care era necolectivizat. Aici, echipele au avut în frunte pe însuși președintele colectivei, tovarășul Marin Ristea, care le-a vorbit celor din Malaica despre succesele gospodăriei lor și despre noua viață a colectivizatorilor. Brigada artistică de agitație, care s-a urcat apoi pe scenă, a prezentat realizări din diferite sectoare ale gospodăriei colective și, datorită unei prealabile documentări, aspecte din satul gazdă.

Și echipa formată din colectiviști de la „16 Februarie 1933” a făcut mai multe deplasări în raion. Printre sătenii care i-au urmărit în ultimul timp au fost și cei din Lipov, Belcin și Foișor. În comuna Foișor, tovarășul Eugen Popa, președintele gospodăriei, a prezentat o imagine convingătoare a modului în care au crescut veniturile colectivizatorilor.

Că aceste acțiuni și-au atins scopul s-a putut constata și din creșterea numărului de cereri pentru înscrierea în colectivă care a urmat după trecerea echipelor casei raionale de cultură prin aceste comune.

Ceea ce vreau să subliniez este însă că nu ne-am mulțumit să efectuăm cîte o deplasare în comuna respectivă și cu aceasta să considerăm misiunea noastră încheiată. Prima echipă a continuat să ajute în munca de colectivizare în comuna Cerăt, iar a doua s-a ocupat în special de comuna Foișor. Ele au păstrat tot timpul legătura cu aceste comune, au revenit acolo și au urmărit eficiența acțiunilor întreprinse.

Astfel, la succesele muncii pentru transformarea socialistă a agriculturii din comunele Foișor, Cerăt, Lipov, Giurgița, Radovan și Intorsura, unde au luat ființă noi gospodării agricole colective, a contribuit și munca culturală.

Totuși, față de posibilitățile existente, consiliul de conducere al casei de cultură ar fi putut realiza mai mult. Ne propunem să extindem acest sistem de deplasări și cu alte echipe ale căminelor culturale din raion. Vom iniția o serie de spectacole în circuit, cu formațiile din comuna Goicea, care au și început această acțiune, și cu alte formații.

CECILIU NEGUȚ
directorul casei raionale de cultură Segarcea

Țiceni, raionul Giurgiu, te oprești noi ale colectivizatorilor. Aceasta din Voinea, care și-a construit-o cu ospodăria colectivă

5
esc cît
oameni.
rejur pe
cu ma-
Grigore,
ătuț cu
cumetre
și mi
culcuș
cu ma-
de loc
cu mult

rupere
clămpă-
Eu as-
dreptate
porașele

eata un
ar de le
rupe de
ar. Da'
oate din
Și mai
creștem
gîndul

o dată,
unînd-o
și du-

cum ră-
nul și-un
re. Nu-i

este el,
tras un
lta.

6 PASUL CEL BUN

— Apăi cu bătrînețea și însurătoarea, cumetre Grigore, a fi tare bine. Da' cu tinerețea de azi a fi și mai grozav. În colectivă, cumetre Grigore, se află una și bună: o apă limpede și un pămînt. Bogat colectivul, bogat și mirele, și mireasa bogată. Ochii doară să se placă, și să le fie de bine. Oare feciorul dumitale, cînd s-a întoarce din armată, ce zici, nu i-a fi drag să ia de nevastă o colectivistă din Blăjenii noștri? Că voi, după cum văd, bateți pasul pe loc și nu vă-ndemnați la mai bine.

— Ba s-avem iertare, cumetre Pintilie, am sărit eu ca ars. De-amu, ne-am hotărît și noi. Colectiva-i gata, doar s-o inaugurăm!

Dreptu-i că într-un fel mințeam, tocmai eu care hojma mă codisem, să dau cerere pentru colectivă, da' amu simțeam atîta hotărîre în piept și-atît mă căinam pentru vechile mele șovăieli, că cele spuse de mine mă răcoriră și mă împăcară pe loc. „Auzi dumneata, mă gin-deam, va să zică cumătrul Pintilie nu numai că a pornit pe drumul muncii laolaltă, da' a ajuns și președinte. Bag seama că toți îl privesc cu drag și îl cinstesc. Iar eu, ce să-i spun despre mine? Că dau binele pe niște biete ră-zoare?”

— Și de cînd ești președinte, cumetre Pintilie?

— Ia, din primăvara asta, după ce m-am întors de la școală.

„I-auzi, i-auzi, și prin școli a umblat, oțai eu bucuros să am așa prieten, da' necăjit pe îndoielile și temerile care m-au ținut între sărăciile de haturi. Hei, unde-am fi fost și noi, satul nostru, dacă luam mai din timp calea colectivei!”

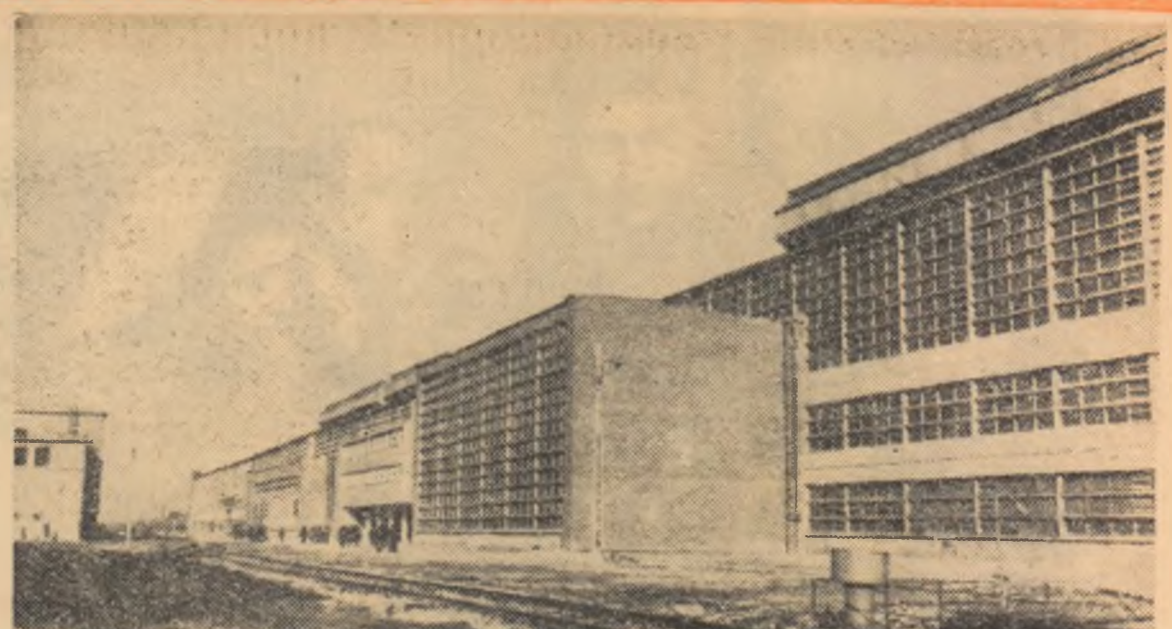
— Și zici, cumetre Grigore, că te-ai înscris și dumneata?

— mă întrebă prietenul Pintilie privindu-mă drept în ochi.

I-am întors și eu privirea aceea dreaptă și-am zis:

— Da' mai încape vorbă, cumetre? Nu mi-ar fi rușine de prietenia noastră să rămîn pe urmă?

De-amu, nu mai mințeam: cererea o aveam scrisă în inimă! Și simții așa pe dată nevoia să mă ridic și să plec spre casă, să mă văd ajuns mai repede și cu cere-rea așternută, cum se cuvine, și pe hîrtie.

Exteriorul laminorului Bluming de la Hunedoara care a intrat în funcțiune în ultimii ani.

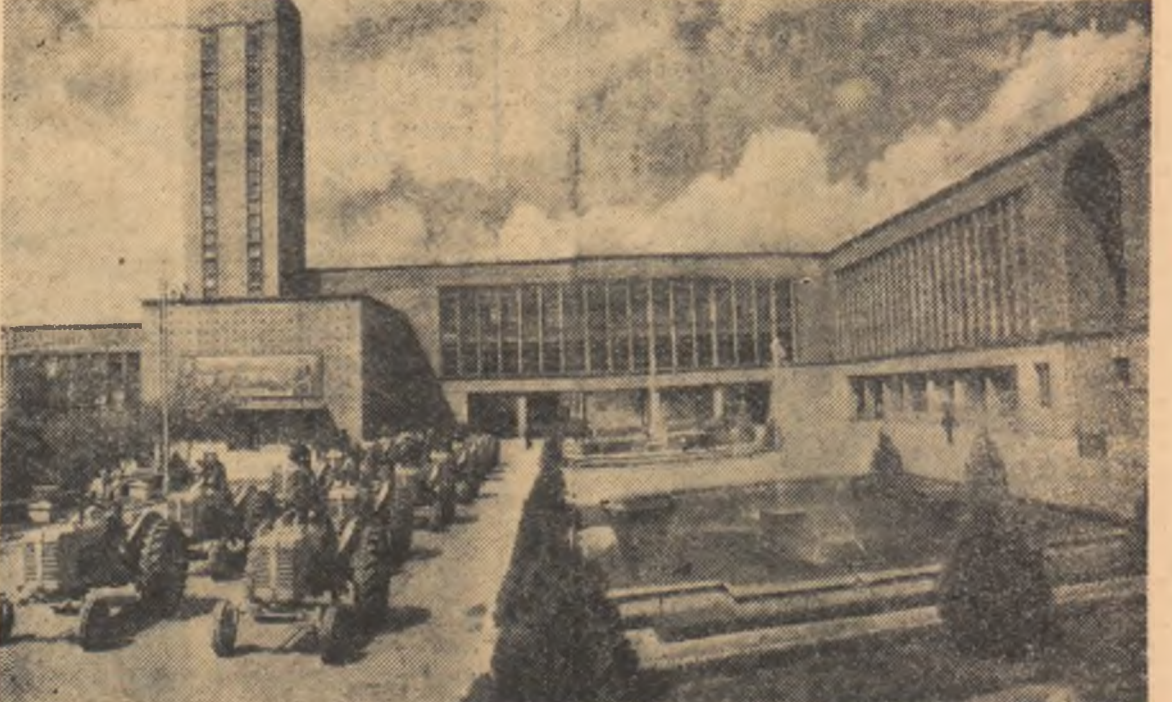

Uzinele „Electroputere” Craiova. Un nou grup de transformatori care va fi în curînd gata pentru a fi expediat.

Din realizările REGIMULUI NOSTRU

Elegantă, calitate și confort, iată caracteristicile de bază ale troleibuzului românesc, realizare a colectivului de muncă de la Uzinele „T. Vladimirescu” din Capitală.

Uzinele „Ernst Thälmann”-Brașov. Lupta pentru calitate este principala preocupare a tehnicienilor și muncitorilor din această uzină.

Pină la însămînțatul porumbului e vreme berechet. De pe acum însă la cercul agrozootehnic din Adunații-Copăceni (raionul Giurgiu) cursanții cercetează atenți bobul care va fi pus în brazdă la primăvară. În fotografie: colectivității, ajutați de inginerul agronom, fac calculul greutatei absolute a boabelor de porumb.

La 100 de porți din Valea Roșie, raionul Oltenița, a bătut din nou currierul colectivei. Măine e lecție de agrotehnie la colțul roșu. Invitația e semnată de președinte. Primitorul o contrasemnează: „Am luat cunoștință... etc., etc.”. Pină ajunge în casă silabisește titlul lecției. „Despre cultura cerealelor”. A doua zi pornește pe drumul atât de bine știut, cu caietul făcutul în buzunar. Sint prea puțini care lipsesc. Lectora Eugenia Simota, ingineră colectivei, are, pe lângă calități pedagogice, pasiune pentru ceea ce face. Se vede asta după cum predă ea și după „catalog”, un caiet în care și notează elevii după merit și din care a mai destinat câte o filă fiecăruia. Asta-i fișa personală a elevului. La ce folosește? Simplu: se vede din ea cum se manifestă la studiu fiecare din cei 100.

Să revenim însă la lecția pomenită în titlu. Cine n-a auzit aici de „cultura cerealelor”? Și iată că expunerea lectorei, diafilmlul și broșurile, (după cum vedeți materialul ajutor nu lipsește), le face încă atâtea noi dezvăliri. La fiecare lecție se fac trimiteri la cele învățate cu puțin înainte. „E și firesc — spune ingineră — fiecare lecție e o verigă dintr-un tot, cum e însăși știința agricolă”. Așa că legătura dintre cultura cerealelor și asolamente apare de astă dată cât se poate de interesantă și instructivă.

Instructorul Vasile A. Anton de la s.c. „Munteni-Buzău”, raionul Slo-

A 11-a LECȚIE

„Griul fiind o plantă pretențioasă și mare amatoare de azot, are nevoie ca asolamentul (cultura premergătoare) să fie cât mai bun. Ați văzut din lecția precedentă că cele mai bune plante premergătoare sînt leguminoasele”. Cursanții își amintesc și ceea ce aud acum se înregistrează repede și trainic.

„Leguminoasa dă azotat solului și-i reface structura, aduce calciul mai la suprafață, consumă apă puțină”. Și cum e și de așteptat la o lecție pregătită cum trebuie sînt folosite exemplificările din propria gospodărie. Anul trecut griul semănat după mazăre a dat 2.700 kg./ha., după borcag 2.500 kg., după sîmleț (bine îngrășată) 2.800 kg./ha., iar după porumb 2.450 kg. Cei de față fac singuri comparație. Nu mai au nevoie de îndemn.

Așa că dacă pe vară la recoltat o să-i vedeți pe colectivității din Valea Roșie strîngînd cu mare grijă recolta de pe anumite parcele și cîntărind-o cu aceeași grijă, să știți că o fac pentru și-n numele științei agrotehnice. Tot griul semănat în toamna aceasta la Valea Roșie, e în asolament.

40 dintre cursanți își însușesc cunoștințe tehnice. După predarea lecției, inginerul zootehnist pleacă cu toți elevii la grajduri, unde e terenul de experiență. Imbinarea dintre teorie și practică se face nemijlocit și fără întîrziere, pentru ca nimic din ce s-a învățat cu puțin înainte să nu se uite. De la începutul lui decembrie, cînd s-a ținut prima lecție, în munca celor de la grajdul de vaci au apărut lucruri noi. S-au introdus rații pe cap de vită, ținînd seama de specia animalului și cantitatea de lapte pe care o furnizează. Și se mai poate spune că îngrijitorii cursante mulg mai „științific”. Altfel cum s-ar explica faptul că mulgătoarele Floarea Nenciu și Elena Năstase, amîndouă cursante, au obținut de la vacile lor, în primele două săptămîni ale lui ianuarie, un spor de 250 litri lapte?

Dacă vă aflați în serviciu, în timp,

dacă folosește tot ce-i pune la dispoziție știința, el poate supune natura. Pe lotul demonstrativ pe care-l vor lucra indeosebi membrii

cercului agrotehnic, se pun premisele pentru o producție de 6.000 kg. porumb boabe la hectar și 45.000 kg. sîmleț de zahăr.

La ultima lecție ingineră Simota a strigat „catalogul”. Doisprezece din cei aflați aici, n-au răspuns, nefiind strigați. Erau supranumerar. Veniseră să asiste așa, „de plăcere”, atrași de bunul renume al cercului.

Aceasta, dacă vrei, poate să țină loc de încheiere.

P.S. Am fi vrut să spunem aceleași lucruri și despre cei din Mîtreni, vecini de aproape cu Valea Roșie. Și ar fi fost pe deplin posibil dacă lectora de aici, Florica Duduială, s-ar fi deplasat pe fărîma de drum care o desparte de colega ei și i-ar fi cercetat metodele. Ea nu s-a deplasat însă. La Mîtreni, lecțiile sale sînt slab ilustrate și participarea la curs cam lasă de dorit. Lectora n-are de fapt evidența cursanților. Unele lecții au titluri ca „Folosirea îngrășămintelor și amendamentelor...”. Să nu mai vorbim de titlu, care-i pretențios și se refuză înțelegerii. Am face însă o remarcă. Amendamentele (var, cretă etc.) care se administrează pe terenurile sărătoare nu-s necesare aci la Mîtreni, fiindcă astfel de terenuri nu există. De unde se vede din nou necesitatea arzătoare de a lega strîns expunerea de realitățile locale.

V. TOSO

VINDEM STATULUI

întreg prisosul de produse

Cînd am pornit pe drumul gospodăriei colective, eram doar 34 de familii, care dispuneau de trei perochi de boi, trei căruțe, trei cai și tot atîtea vaci. Ca suprafață, gospodăria nu depășea 100 hectare. Fondul de bază era de numai 27.000 lei. Astăzi, gospodăria noastră colectivă cuprinde tot satul, adică 180 de familii cu 583 hectare teren arabil. Avem 180 bovine, majoritatea vaci cu lapte, revenind peste 30 de capete la suta de hectare. Dispunem de 700 de oi, avem porci la îngrășat, păsări, stupi și altele. Fondul de bază a trecut de un milion.

Cum am izbutit să dezvoltăm gospodăria noastră și să asigurăm colectivității venituri mari de la an la an? În primul rînd am aplicat în fiecare an o agrotehnică diferențiată la culturi, ținînd seama de condițiile specifice de climă și sol. În acest fel am reușit ca de la an la an să obținem recolte tot mai mari la hectar, să putem asigura colectivității cantități suficiente de cereale la ziua-muncă, iar surplusul de produse să-l valorificăm pe bază de contract cu statul.

Așa, de pildă, în anul 1960, colectivității au hotărît în adunarea generală să contractăm cu statul următoarele produse: 106.000 kg. grîu, 97.000 kg. porumb, 35.000 kg. floarea soarelui, 65.000 kg. legume, peste 300.000 kg. de sîmleț. Din sectorul zootehnic noi am livrat, pe bază de contract, peste 33.000 kg. de lapte de vacă și oaie, 18.000 kg. carne, păsări, miere de albine și 1.081 kg. lînă. Trebuie să spunem că nouă nu ne-a fost indiferent cum livrăm produsele către stat. Pe lângă preocuparea de a da produse de calitate, noi am urmărit ca livrarea să se facă în mod ritmic, conform graficului întocmit. Prin produsele livrate statului pe bază de contract, gospodăria noastră a încasat 921.000 lei. Pentru anul acesta noi am hotărît să contractăm cu circa 20 la sută mai multe cereale și legume, ținînd seama că vom extinde culturile irigate, unde vom obține un spor mai mare la hectar. De asemenea, vom livra 50 de porci mari, cite 15 capete la intervale de 60 de zile. Pentru prima dată gospodăria noastră va livra statului 30 de taurasi din mîncă proprie.

Dacă calculăm produsele livrate de gospodăria noastră, vom vedea că noi livrăm cite 560 kg. de grîu și aproape 630 kg. de porumb de la fiecare hectar, în afară de plantele tehnice: sîmleț și floarea soarelui. Trebuie să arătăm că datorită contractărilor cu statul valoarea zilei muncă a crescut mult. Colectivistul Noșu Petre a dus acasă, toamna trecută, pentru zilele muncă efectuate cu familia, aproape 4.000 kg. cereale, 121 kg. zahăr, 30 kg. brînză, 10 kg. lînă, 280 kg. vin și aproape 8.000 lei în numerar. La fel ca ei sînt mulți colectivități. Iată deci ce importanță deosebită capătă pentru noi încheierea și pe mai departe a contractelor de livrare a surplusului de produse către stat. Contractările sînt un sprijin real pentru gospodăria noastră, ele contribuie la dezvoltarea și consolidarea unității, la înflorirea ei, la bunăstarea colectivității.

ȘTEFAN CODREANU

președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou”, comuna Sirbi-Iași

Membrii gospodăriilor colective „Victoria Socialismului” și „8 Martie” și întovărășirilor agricole „Tudor Vladimirescu”, „1 Mai” și „Drum Nou” din com. Bratovoesti, reg. Oltenia au hotărît în adunările generale să contracteze în total 445 tone de grîu, porumb și floarea soarelui.

În plus, membrii celor două gospodării colective au mai încheiat contracte pentru vânzarea produselor legumicole, sîmleț de zahăr, orezul

SCRISORI
DIN
SATE

și tutunului, precum și însemnate cantități de carne, lapte și lînă.

TOMA I. DUMITRESCU
corespondent
voluntar

Gospodăriile colective „Prietenia Romino-Coreeană” și „Progresul” din comuna Făcăeni, regiunea Dobrogea, acordă o mare însemnătate

dezvoltării sectorului zootehnic. Anul trecut, au încasat, din produse animale vindute statului pe bază de contract, nu mai puțin de trei milioane lei.

Cele două gospodării colective din comuna noastră vor vinde în acest an statului, pe bază de contract, 1.050 de porci pentru care vor încasa suma de 1.050.000 lei.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent
voluntar

Colectivității din Hălchiu, regiunea Brașov, obțin mari venituri din produsele legumicole ale celor trei sate. În fotografie: președintele gospodăriei, Hie. Căpărină, discutînd cu tehnicianul Marin Marcu Măneș prezintă informarea politică.

Comentariul SĂPTĂMINII

Opinia publică mondială a aialat zilele acestea despre o nouă crimă săvârșită de colonialiștii belgieni și slugile lor din Congo, împotriva conducătorilor adevărați ai Congo-ului. S-a anunțat că Patrice Lumumba, primul ministru al Republicii Congo, Okito, președintele Senatului și Mpolo, ministru în guvernul legal congolez, au fost transferați din Leopoldville la o închisoare din Katanga. Cu acest prilej, conducătorii poporului congolez au fost din nou crunt bătuți și supuși la diferite jigniri.

Iată ce relatează, bunăoară, un soldat suedez, care se afla pe aerodromul din Elisabethville, când a sosit avionul care-l transporta pe Lumumba și tovarășii săi arestați: „Lumumba și ceilalți doi prizonieri au fost ținuți cu brutalitate din avion. Ei au fost legați cu sfoară unul de altul și lipsiți de orice afa de mișcare. Apoi jandarmeria — compusă din africani și albi — a făcut cerc în jurul lor și i-a lovit timp îndelungat. Lumumba și ceilalți doi au căzut la pământ și au fost bătuți cu bastoanele de cauciuc, loviți în obraz cu paful pestilor, cu cizmele și cu pumnii”.

Aceste acte de barbarie s-au petrecut în prezența trupelor O.N.U., care erau de pază pe aerodromul din Elisabethville. Nimeni însă n-a intervenit. Sub paravanul „neamestecului”, forțele ONU din Congo (venite aici la cererea lui P. Lumumba ca să contribuie la normalizarea situației din țară) sprijină de fapt pe colonialiștii belgieni și pe acoliții acestora din Congo: Mobutu, Kasavubu, Chombe și alții de teapa lor.

Incurajați de „neamestecul” forțelor O.N.U., trădătorii poporului congolez au mers mai departe, ucigând în închisoare pe Mpolo, ministru în guvernul legal congolez.

Opinia publică mondială infierează aceste crime monstruoase, săvârșite împotriva celor mai buni fii ai poporului congolez. „Este o rușine ca Lumumba să fie bătut și torturat” scrie de pildă ziarul englez Daily Express, iar un alt ziar englez Daily Mirror arată că „Lumumba trebuie eliberat, iar Belgia trebuie să înceteze cu uneltirile”.

Din Laos ne sosesc știri care ne arată că trupele rebele din Luang Prabang și din alte părți ale Laosului se află în panică.

Trupele guvernului legal și unitățile Palet-Lao relatează postul de radio „Vocea Laosului” — sînt întimpinate cu căldură de populația din provincia Luang Prabang. Numeroși locuitori ajută forțele patriotice în lupta lor împotriva rebelilor. În fața acestei situații o parte din rebelii din Luang Prabang au fugit în Tailanda, iar alții au trecut de partea forțelor patriotice.

Lacheul din Laos al americanilor, Fumi Nosavan, este foarte îngrijorat de întreaga situație militară. Se vede treaba că nu prea îi merg lucrurile pe plac. Dolarii și avioanele primite de la stăpînii săi din S.U.A., ca și armele date de aceștia, nu se dovedesc destul de puternice spre a împiedica lupta poporului laoțian, care sprijină guvernul legal al lui Suvanna Fumma.

VIATA GREA a ȚĂRANILOR din PARAGUAY

Paraguay este o țară din America Latină. La circa acestei țări se află dictatorul Stroessner, omul de casă al monopolurilor nord-americane. El a adus poporul paraguayean la sapă de lemn. Teroarea și exploatarea crîncenă — iată mijloacele de guvernare ale acestui dictator sîngeros, apreciat de „Washington Post” drept „un abil conducător patriot sud-american”.

Despre patriotismul lui Stroessner vorbesc de la sine realitățile tragice instăpînite în Paraguay din 1954 încoace. Masele țărănești mai ales sînt acelea care suportă jugul greu al guvernării tiranului Stroessner. Acesta a vindut pur și simplu țara imperialismului american. Este suficient să arătăm că 230.000 km. pătrați din cei 400.000 km. pătrați, cîți are întreaga țară, au fost concesionați trustului petrolifer „Standard Oil” din S.U.A.

Mizeria neagră se întinde ca o pecingine peste țară din cauza hălăduirii monopolurilor americane în Paraguay. Din fiecare 100 de locuitori ai țării, 80 sînt bolnavi de tuberculoză. Anual mor 70 la sută din copiii nou născuți. În timp ce 25 de familii de mari latifundiați stăpînesc 43 la sută din pămîntul arabil, 75 la sută din familiile țărănești nu posedă nici un pic de pămînt.

„În satele Paraguay-ului — scria ziarul nicaraguan „La Raison” — domnește o atmosferă de infern. Nu credem să mai existe pe lume o asemenea stare de lăzăr. Rahitismul, foamea cronică, domnia bunului plac, s-au îngămădit toate peste capul țăranilor din această țară. Asuncionul, capitala Paraguay-ului, nici nu se gîndește să schimbe cu ceva această stare de lucruri de plîns”.

Stroessner a introdus în țară regimul muncii forțate. Pe țăranii bănuți că simpatizează cu partizanii, îi aruncă în lagărele de concentrare din jungla pedisului Chaco, și după un timp de detențiune, îi pre-

dă, sub escortă, vîtafilor de pe plantațiile americane. Aci, acești oameni robesc din greu fără nici o plată, arareori izbutind vreunul dintre ei să-și mai revadă căminul. Relatînd aceste practici barbare, ziarul chilian „El Siglo” conchide: „Vîntul libertății care suflă acum năpraznic în America Latină trebuie să spulbere și regimul tiranic din Paraguay care a adus în această țară bezna mizeriei și a teroarei”.

Fapte nenumărate vorbesc despre viața groaznică a țăranilor din Paraguay. Presa latino-americană și în special ziarul „Terra Libre” din Sao Paulo, ziar care are un corespondent la Asuncion, relatează că în 1960 poliția secretă a lui Stroessner a asasinat sute de țărani care s-au revoltat împotriva regimului de muncă neomenesc de pe marile moșii ale latifundiarilor autohtoni și americani. Pe plantația „Felicia” de lângă orașul Villa Rica, plantație aparținînd trustului american „United Fruit Company” poliștii au bătut la sînge 15 țărani care au „îndrăznit” să ceară respectarea contractului de muncă. Deoarece nesucuzii au refuzat apoi să revină la lucru, tribunalul din Villa Rica i-a condamnat la trei ani de deportare în lagăre de concentrare pentru „încălcarea prevederilor constituționale cu privire la muncă”. Chiar în primele zile ale acestui an, tribunalul militar din Asuncion a pronunțat sute de condamnări împotriva țăranilor care au refuzat să mai lucreze ca robii pe latifundiile monopolurilor americane. „Regimul Stroessner este o adevărată ocnă pentru popor — a spus Luis Carlos Prestes, secretarul general al P.C. din Brazilia, într-un discurs rostit la Rio de Janeiro. A sosit timpul ca forțele progresiste să-l arunce și pe acest dictator la lada de gunoi a istoriei, așa cum s-a întîmplat cu Peron, Batista și alți slugoi ai imperialismului”.

P. TĂTARU

In Uniunea Sovietică, milioane de colhoznici și colhoznice studiază și în acest an, la diferite forme de învățămînt agrozootehnic, cele mai înaintate metode pentru sporirea producției agricole. În fotografie: un curs agrotehnic într-un colhoz din regiunea Moscova.

Din țările prietene

In R. P. Polonă se acordă o mare atenție electrificării, construindu-se numeroase centrale electrice. În fotografia alăturată vă prezentăm una din cele mai mari centrale electrice din Jaworzno II (R. P. Polonă).

Cooperativele agricole din R.P.D. Coreeană au adunat în anul trecut recolte bogate. Iată-i pe muncitorii cooperativei agricole „Chungsan” primindu-și veniturile ce li se cuvin.

P E S C U R T

● După cum relatează corespondentul din Aman al agenției France Presse, în sudul Iordaniei blîntuie foamea. Populația, alcătuită în mare parte din beduini, suferă de foame și de frig. Locuitorii din această parte a Iordaniei au pierdut în ultimii trei ani 75 la sută din șeptelul de oi și capre, care constituie principala lor sursă de hrană și de materii prime pentru corturi și îmbrăcăminte.

● Harold Wilson, vicepreședinte al Comitetului național executiv al Partidului laburist din Anglia a declarat la o adunare de la Halifax că economia Angliei se află într-o „situație amenințătoare”.

Problema principală, a spus el, este rămînea în urmă a exportului față de import, din care cauză deficitul comerțului exterior a atins anul trecut o cifră record.

● Agențiile americane de presă relatează că cel puțin 70 de persoane și-au găsit moartea în urma valului de frig și a viscolilor care s-au abătut în ultimul timp asupra regiunii de est a Statelor Unite. Pe coasta Atlantică a S.U.A. și Canadei s-au înregistrat cele mai puternice furtuni de zăpadă din ultimii 60 de ani.

● După cum se anunță din Honolulu, un avion de recunoaștere al marinei americane de tip Constellation s-a prăbușit recent deasupra bazei militare de pe insula Midway din Oceanul Pacific. Avionul a luat foc Șase din cele 22 de persoane aflate pe bordul avionului și trei membri ai personalului de pe sol au fost uciși.

